

РЕШЕНИЕ

№ 27546

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6379** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на С. Оси Ш., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], област Х., гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 159X от 13.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят визира нарушение на чл.58, ал.5 от ЗУБ, тъй като при подаване на последващата молба не бил упътен на разбираме за него език за задължението му да представи писмени доказателства и да обоснове нови обстоятелства. Счита, че административният орган неправилно е приел, че не се позовава на нови обстоятелства относно личното му положение и страната му на произход. Твърди, че е засегнато правото му на защита, тъй като органът неправилно е приел, че представеният от него документ има «декларативен» характер, без да му предостави възможност да даде пояснения по евентуални неясноти в съдържанието на документа. Жалбоподателят счита, че анализът на обстановката в страната му на произход е формален и не кореспондира с личната му бежанска история, вкл. поради това, че органът не е изследвал последното му местоживееие в С. и регионът, в който евентуално ще бъде върнат. Намира за неправилно позоваването на алтернативата за вътрешно разселване по смисъла на чл.8, ал.8 и чл.9, ал.5 от ЗУБ. Визира

нарушение на чл.8, ал.2 от Директива 2011/95/ЕС и тълкуване на закона в нарушение на решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-465/07. Поддържа, че се страхува за живота си при евентуално връщане в С., поради което са налице предпоставки за предоставяне на закрила по чл.9 от ЗУБ. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ оспорва жалбата в писмена защита от 15.06.2026 г., чрез юрк. П. Р. Твърди, че молителят не излага нови факти и твърдения, които да не са преклудирани при предходното производство. Данните относно актуалната обстановка в С. сочели тенденция към стабилизиране, значителен брой завръщания, при липса на безогледно насилие. Не се установявало нарушение на принципа "non refoulement", при липса на данни за реален и индивидуален риск от преследване или тежки посегателства при връщане на кандидата в страната на произход.

Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-33680 от 05.08.2024 г. по описа на ДАБ С. Оси Ш., [дата на раждане], арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – женен, етническа принадлежност – кюрд, за първи път е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена с декларация по чл.30, ал.1 ,т.3 от ЗУБ.

На проведено на 26.08.2024 г. интервю сирийският гражданин заявил, че е напуснал С. нелегално на 10.07.2024 г. за Турция. Влязъл в България нелегално, през зелена граница, на 22.07.2024 г. Споделил, че е роден и живял в [населено място], където бил до 2019 г., когато се преместили в [населено място], заради войната. Бил женен, имал пет деца, семейството му живеело в [населено място]. Съобщил, че в страната си на произход не е арестуван и осъждан, лично не е имал проблеми поради етническата си принадлежност на кюрд или поради религиозни причини. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Не е служил в армията, тъй като започнали да взимат родените след 1992 г. Напуснал С. заради войната. В селото му се водели военни действия. Турците бомбандирали имотите им, имало разрушения. Били на фронтната линия и всички къщи в селото били разрушени. Затова се преместили в [населено място]. През м. април 2024г. там имало боеве с убити между Свободната сирийска армия и кюрдите. Към настоящия момент районът бил управляван от кюрдите, но те все воювали с някого и животът там не е сигурен. Понастоящем имало престрелки между групировки, но семейството му останало в С., защото пътищата били трудни. Лично не е ставал обект на насилие.

С Решение № 12691 от 04.12.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на сирийския гражданин е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че изтъкнатите от кандидата причини за напускане на С. не попадат в предметния обхват на чл.8, ал.1 от ЗУБ, поради липса на твърдения за преследване по причина на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Сочените от кандидата причини за напускане на С. не отговаряли на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, според които „преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, което не се установява в конкретния случай. Дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не били заявени.

Административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унижително отнасяне или наказание, нито са налице данни,

че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършен анализ на информацията за обстановката в С. изложена в Справка с вх. № ЦУ-1852/27.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, органът не е установил разширенията, дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочено е в решението, че интензитетът на конфликтите в различните части на територията на провинция Х. са различават съществено, като за референтния период броят на инцидентите „насилие срещу цивилни“ е най-голям в окръзите Х. и Р. ал А. и най-нисък в Маликия. Установена е тенденция на намаляване на броя на смъртните случаи в цялата провинция. Формиран е извод, че в голяма част от провинция Х. няма разумна вероятност насилието срещу цивилни да достига нива, при които да съществува реален риск лицата, пребиваващи на територията им, да понесат „тежки посегателства“, релевантни на визирани в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ такива. Формирано е заключение, че личното и обществено положение на кандидата не предполагат включването му в рисковата група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти и на фона на степента на безогледното насилие, която тези конфликти създават, в смисъла на тълкуването, дадено в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С-465/2007г. от 17 февруари 2009 г. Предвид оценката, че за молителя не е налице добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота му, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в цялата провинция Х., С., следвало да е изключително, каквото то не било, а молителят би могъл да се премести в други райони на провинция Х., където няма висока степен на несигурност за живота на цивилните лица, като районът на Малекия или [населено място].

Допълнено е в решението, че не са налице предпоставки за преоставяне на статут по чл.8, ал.9, чл.9, ал.6 или чл.9, ал.8 от ЗУБ.

По приложението на принципа за забрана за връщане "non refoulement" административният орган е посочил, че личното положение на кандидата за закрила и информацията за страната му на произход не предполагат, че при негово евентуално връщане там, той би бил изложен на риск, а напротив – би могъл да води нормален живот заедно със семейството си.

Решение № 12691 от 04.12.2024 г. е обжалвано пред Административен съд Хасково, който с Решение №1283 от 14.02.2025 г. по адм.д. № 68/2025 г. оставил жалбата без уважение. Решението е оставено в сила с Решение № 6972 от 24.06.2025 г. по адм. д. № 3178/2025 г. на ВАС.

Сирийският гражданин е подал процесната втора молба вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г. за международна закрила, която обосновава с нови обстоятелства относно държавата му по произход, поради възникналите нови обстоятелства след свалянето на Б. А. от власт, поради които изпитва опасения за живота си и сигурността си. В молбата се твърди, че сегашните управляващи са бивши терористи и главорези, с множество престъпления, убийства, изнудвания и нарушаване на човешките права и сигурност, поради което кандидатът изпитва обоснован страх за живота си и твърди, че ако се завърне в С., ще бъде преследван и убит от новия режим на ислямистки

фундаменталисти и терористи. По сведения на негови близки в С., обстановката в района, в който е роден - район Х., [населено място], е неблагоприятна и опасна за живота и сигурността и след новата власт, тъй като непрекъснато имало конфликти и убийства между различните етностни и религиозни групи. Различни групировки и милиции принуждавали гражданите, в частност и неговото семейство, да се убиват на религиозна, етностна, племенна основа. В допълнение, той и семейството му били подложени на репресии и имали семейни спорове с други семейства от друга религия.

Приложено е писмо от Министерството на местната администрация на Сирийска арабска република, адресирано до заинтересованите лица, според което, гражданинът на име С. Оси Ш., чиято майка е Х. Д., е роден в Д. А. на 01.01.1988 г. и живее в [населено място], но районът, където той живее, в момента се счита за опасен. Документът е подписан от двама свидетели, с положен печат и подпис на кмет.

Постановено е оспореното Решение № 159Х от 13.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г. Административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Прието е в решението, че молителят не е посочил нито в основното производство за предоставяне на международна закрила, нито в последващото такова, че принадлежността му към конкретна религиозна, етническа, политическа или социална група в С. е довела или би довела до конкретна заплаха, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от някоя групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства. На база сведенията в интервюто от предходното производство е посочено, че молителя не е съобщил да се е занимавал с политическа или друга социална дейност, която би го определила като изтъкнат деец на своята етническа, религиозна или социална група. Не са приети за достоверни твърденията му за спорове с други семейства, тъй като такива факти не били изнесени в първоначалното интервю. Обсъден е приложеният към последващата молба документ, но е прието, че той е без дата на издаване, поради което не показва за какъв период от време се отнася. В допълнение, посочените в документа обстоятелства, че районът се счита за опасен, били изложени общо и неконкретизирано, без да са представени данни за лична, пряка и индивидуална заплаха спрямо чуждия гражданин. В заключение интервюиращият орган е приел, че новият документ не удостоверява нови обстоятелства, указващи на риск от преследване, нито обосновава допустимостта на последващата молба.

Относно ситуацията в страната на произход на кандидата интервюиращият орган се е позовал на информационна справка с вх. № МД-02-151 от 15.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, според която към м. април 2026 г. С. се намира в исторически преходен период. След драматичното сриване на режима на А. края на 2024 г., страната е в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Въпреки премахването на повечето международни санкции през 2025 г., инфраструктурата е силно разрушена, а хуманитарните нужди остават критични.

Посочено е в решението, че област Х. остава ключов бастион на ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили (С./ SDF) и тяхната Автономна администрация (DAANES). След извършен анализ на информацията в посочената справка, органът е приел, че въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години, се е подобрила значително и към настоящия момент не може да се говори за наличие на безогледно

насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връщала обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. Формиран е извод, че при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила в родината му, това не би довело до неблагоприятни последици за него. Още повече, че по време на предходното производство за международна закрила на кандидата не е установено наличие на безогледно насилие на страната му на произход, което се установявало и от информацията в актуалната справка на ДМД на ДАБ. Сирийският гражданин изрично бил заявил, че не е политически ангажиран, поради което не можело да се приеме, че той е лично засегнат от падането на режима на Б. А..

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 19.05.2026 г. Жалбата е подадена на 19.05.2026, в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-25 от 14.01.2025 г. на председателя на ДАБ за определяне на Д. Т. Й. за интервюиращ орган и при липса на данни за нарушение на процедурата по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ и на срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ – 14 работни дни от подаване на молбата. Противно на твърденията на кандидата, правата му в производството за закрила надлежно са охранени чрез връчването на Указания рег. №УП-33680 от 23.04.2026 г. относно реда за подаване на молба за международна закрила и за процедурата, която ще се следва, вкл. в раздел I „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“. На стр.5 от Указанията, л.31 от делото, в присъствието на преводач от арабски език, е отбелязано, че кандидатът е запознат с указанията на 23.04.2026 г., подписани с подпис на чужденеца, преводача и длъжностно лице от ДАБ. Към тях е приложен списък на организациите, работещи с чужденци. При тези данни от административната преписка съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на сирийския гражданин или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Указание в тази насока е самият текст на последващата молба рег. № УП-33680 от 23.04.2026 г., в която е посочено, че са възникнали нови обстоятелства относно личното положение, сигурността и страната на произход на молителя и към която е приложено писмено доказателство, изискуемо съгласно чл.76б, ал.1 от ЗУБ. Съгласно визираната за нарушена в жалбата разпоредба на чл.58, ал.5 от ЗУБ на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата, което изискване в случая е спазено. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл.13, ал.2 от ЗУБ.

Молба за закрила вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т. нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който

подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е, преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че от кандидата са установени или представени нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

В конкретния случай кандидатът формално е приложил към последващата си молба новопредставено писмено доказателство – писмо от Министерството на местната администрация на Сирийска арабска република. Обосновани са доводите на административния орган за липса на дата на документа, което възпрепятства преценката, кой период касаят удостоверените в него факти, както и, че документът *не*

съдържа твърдения по какъв начин кандидатът **лично** е засегнат от изложените в него обстоятелства. Това е така, тъй като с изключение на основанието по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, основанията по чл.8, ал.1 от ЗУБ винаги имат ясно изразен личен елемент, а именно лични основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или от тежки посегателства по чл.9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ - смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Разпоредбите на чл.76а и чл.76б от ЗУБ не уреждат твърдяното от кандидата задължение за административния орган да укаже евентуална нередовност на приложения към последващата молба документ. Напротив, изискването на националното и съюзното законодателство е за наличие на нови обстоятелства и обсъждане на новопредставени документи, *без да се провежда лично интервю.*

Въз основа на изложеното съдът приема, че спорно по делото е изпълнението на допълнителното изискване по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставеният документ да е от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. да е релевантен за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

По силата на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

Релевантна информация относно държавата на произход на кандидата по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС се открива в следните официални източници, свободно достъпни на Интернет сайт ecoi.net:

1. Доклад на ACCORD – Австрийски център за изследвания и документация на страните на произход и убежището, публикуван на **12 март 2026 г.:**

Събиране на информация за развитията, свързани със Сирийските демократични сили (SDF) и контролираните от кюрдите райони:

През януари 2026 г. конфликтът между преходното сирийско правителство и водените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF) ескалира. Това беше предизвикано от изтичането на крайния срок, определен от преходното правителство за интегриране на SDF в държавните структури, и обявената от правителството цел за възстановяване на пълния териториален контрол над североизточна С. (DW, 20 януари 2026 г.).

Боеве в А. и разселване на цивилното население:

В началото на януари избухнаха интензивни боеве в предимно кюрдските квартали Шейх М. и А. в А. между правителствени войски, проправителствени милиции и сили, свързани със SDF (MEI, 13 януари 2026 г.). На 10 януари кюрдските полицейски сили бяха изтеглени от последния останал кюрдски квартал и войските на преходното сирийско правителство поеха контрола над целия [населено място]. Няколко хиляди кюрди избягаха от града към А. и контролираните от кюрдите райони на изток от Е. (Schmidinger, 23 януари 2026 г.). До края на януари ситуацията в преди това оспорваните райони *се стабилизира*. Деветдесет процента от разселените се завърнаха и разрушената инфраструктура се ремонтиреше. Продължаващо предизвикателство в града и околностите на А. са импровизираните взривни устройства (С.), оставени от

бойците на SDF (MEI, 29. Јдпнер 2026).

Разширяване на офанзивата в североизточна С. и подкрепа за преходното правителство от арабски племена:

На 16 януари Преходното министерство на отбраната обяви операция за превземане на Д. Х. и Маскана, части от последните контролирани от SDF райони в източната част на провинция А.. В рамките на по-малко от 24 часа проправителствените сили поеа контрола над двете места и разшириха офанзивата си към райони на провинция Р. и други контролирани от SDF региони в североизточна С.. На 17 януари проправителствените сили, включително части от Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи, както и съюзнически племенни милиции, започнаха офанзива от посоките на Р. и Д. Е..

С изключение на Ал-Ш., голяма част от южните покрайнини на *провинция Х.* също попаднаха под контрола на преходното правителство (Etana S., 20 януари 2026 г.; вижте също: Schmidinger, 23 януари 2026 г.).

Според експерта по С. Ч. Л., по време на офанзивата са извършени изолирани престъпления от правителствени войски и кюрдски милиционери. Има потвърдени случаи на оскверняване на трупове, унищожаване на гробище на Сирийските демократични сили (SDF) и използване на неуправляеми боеприпаси в цивилни райони от сирийската армия. В същото време кюрдските бойци са обвинени в убийството на близо 20 цивилни със снайперски огън и извършването на няколко извънсъдебни екзекуции (MEI, 29. Јдпнер 2026).

Прекратяване на огъня и по-нататъшни споразумения:

На 18 януари представители на преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) се споразумяха за прекратяване на огъня, което беше последвано от боеве (Al J., 20 януари 2026 г.). На 24 януари прекратяването на огъня беше удължено с още 15 дни, с призив към SDF да сложи оръжия и да представи план за интеграция в сирийската армия (R., 24 януари 2026 г.). Дори по време на това договорено прекратяване на огъня имаше взаимни атаки (D. Standard, 26 януари 2026 г., T. N., 29 януари 2026 г.). На 29 януари например сирийски военни дроневи извършиха атаки срещу позиции на SDF в близост до подрайон Ал К. в провинция Х. (L. War J., 29 януари 2026 г.). На 30 януари двете страни се споразумяха за всеобхватно споразумение за постепенна интеграция на кюрдските военни и цивилни институции в държавата (F. 24, 2 февруари 2026 г.; вижте също: R., 2 февруари 2026 г.). В циркуляр, публикуван на 16 февруари, сирийското Министерство на вътрешните работи определи краен срок до края на февруари 2026 г. за членовете на Сирийските демократични сили (SDF) да легализират статута си и да сложат оръжие.

Също през март преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) ще започнат размяната на съответните си затворници, като част от споразумението си от 29 януари (Rudaw, 10 март 2026 г.). Също така, като част от споразумението, сирийските държавни медии съобщават за организирането на завръщането на стотици разселени семейства в [населено място] (Rudaw, 9 март 2026 г.; вижте също: ANF N., 10 март 2026 г.).

Според новинарската платформа А. Al-A., *атаките на ИДИЛ са се увеличили значително, откакто SDF се изтеглиха от лагера Ал-Х.* В провинциите Р. и Д. ез-Зор по-специално е имало нападения от самотни членове на ИДИЛ *срещу силите за сигурност* (А. Al-A., 27 февруари 2026 г.).

Ситуация в Х.

Сирийските демократични сили (SDF) продължават да контролират предимно кюрдски райони. Правителствените войски не са навлезли в тези региони, по-специално в *градовете К. и Х.* в североизточна С. и К. в провинция А., близо до турската граница. Причината за това са текущите преговори за бъдещото управление на тези райони и връщането на държавните институции. Според сирийския новинарски уебсайт Enab B., двете страни се готвят за евентуални бойни операции. Както SDF, така и проправителствените сили, са преместили военни подкрепления към контактните линии южно от Х., докато SDF са разширили позициите си, са продължили патрулите и нападенията в градските райони и са превърнали гражданска болница във военна болница (Enab B., 24 януари 2026 г.). На 2 февруари журналисти, присъстващи на мястото на инцидента, съобщиха, че конвой от правителствени превозни средства е влязъл в [населено място] в резултат на споразумението от 30 януари, описано по-горе (F. 24, 2 февруари 2026 г.; R., 2 февруари 2026 г.).

На следващия ден сирийските правителствени сили влязоха в [населено място]. (A. Al-A., 3 февруари 2026 г.). На 10 февруари сирийската армия започна да предава командването в части от Х. на вътрешните сирийски сили за сигурност (Welat, 11 февруари 2026 г.), като същевременно SDF се оттегли от фронтовите линии в южната част на [населено място] като част от споразумение между двете страни в конфликта и разположи свои собствени вътрешни сили за сигурност (A.) в районите (K. Press, 11 февруари 2026 г.). Същевременно Т. Н. А. съобщава, че като част от споразумение за прекратяване на огъня, SDF ще бъдат реструктурирани в четири бригади, едната от които ще бъде разположена около [населено място], а другите три в североизточна С. (SOHR, 16 февруари 2026 г.). На 21 февруари сирийските власти поеха администрацията на летище К. (Al-A., 22 февруари 2026 г.).

На 5 февруари американските сили се изтеглиха от базата Ал-Ш. в провинция Х. (Т. Н. А., 5 февруари 2026 г.). На 21 февруари водената от САЩ коалиция започна евакуацията на военната база К. (S. N., 21 февруари 2026 г.).

В началото на март Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси (UN OCHA) съобщи, че 116 900 вътрешно разселени лица остават разселени в 165 общности в провинциите А. и Х.. Освен това, повредата на критичната инфраструктура възпрепятства основните услуги. Честите прекъсвания на електрозахранването засягат водоснабдителните станции и медицинските грижи. В същото време някои важни пътни връзки между [населено място] и провинциите Р. и Д. ез-Зор бяха отворени отново след около 40 дни затваряне (UN OCHA, 8 март 2026 г., стр. 1).

2. Доклад от 9 юни 2026 г. с автор Etana: Сирийска арабска република, Североизток: Кратка актуализация на военните, охранителните и политическите развития, Последни развития в североизточна С. (Специален или аналитичен доклад, английски): И. месец се характеризира до голяма степен с приемственост в североизточната част на С., с бавен, макар и като цяло напредък в интегрирането на персонала на Сирийските демократични сили (SDF) под ръководството на временното Министерство на отбраната. Усилията за интеграция между Сирийските демократични сили (SDF) и Д. продължават да напредват със същия бавност, но като цяло прогресивно [...] Въпреки, че координацията продължава да се разширява от януари насам, SDF продължават да упражняват значителна независима военна и охранителна власт в целия регион. [...] Временните власти освободиха приблизително 250 задържани, свързани със SDF, през

първата седмица на май, последвани от още 88 задържани по-късно през месеца. [...]

3. Доклад от м. май 2026 г. с автор UNHCR – Върховен комисар на ООН за бежанците: Сирийска арабска република, Съображения на UNHCR относно международната закрила по отношение на търсещите убежище от С. (политическо развитие; сигурност; човешки права; социално-икономическо положение; разселване и връщане; нужди от закрила; IFA; и др.):

I. Резюме

Тези съображения за международна закрила *заместват* позицията на ВКБООН относно връщането в Сирийската арабска република от декември 2024 г. Този документ се основава на информация, налична до 26 февруари 2026 г., освен ако не е посочено друго. Всички оценки на нуждите от международна закрила на хора, бягащи от С., трябва да се основават на надеждна, релевантна и актуална информация за ситуацията в страната.

A. Статут на бежанец съгласно Конвенцията за бежанците от 1951 г.

ВКБООН счита, че търсещите убежище от С., попадащи в един или повече от следните рискови профили, може да се нуждаят от международна бежанска закрила съгласно член 1А от Конвенцията за бежанците от 1951 г., в зависимост от обстоятелствата на конкретния случай:

- 1) Членове на малцинствени религиозни и етнически групи;
- 2) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на Сирийските демократични сили (SDF) в райони под техния фактически контрол;
- 3) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на антиправителствени дружески фракции в райони под техния фактически контрол;
- 4) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на ДАЕШ в райони с продължаващо присъствие на ДАЕШ;
- 5) Лица, възприемани като свързани с предишното правителство;
- 6) Ж. и момичета;
- 7) Деца;
- 8) Лица (възприемани като такива) с различна сексуална ориентация, полова идентичност, полов израз и/или полови характеристики (SOGIESC).

Не всички лица, попадащи в рисковите профили, посочени в този раздел, непременно ще бъдат определени като бежанци съгласно Конвенцията за бежанците от 1951 г. Обратно, изброените тук рискови профили не са изчерпателни. Следователно дадено искане не следва автоматично да се счита за неоснователно, само защото не попада в нито един от посочените тук профили. В зависимост от конкретните обстоятелства по случая, членове на семейството или други членове на домакинствата на лица с тези профили също могат да се нуждаят от международна закрила въз основа на връзката им с лица в риск.

В светлината на наличната информация относно продължаващите нарушения на правата на човека и злоупотреби, извършвани от различни участници, включително членове на правителствените сили за сигурност, постоянните пропуски в съдебната система, както и недостатъците в установяването на законност и ред и прилагането на дисциплина сред групите, официално интегрирани в силите за сигурност, ВКБООН не счита правителството за способно да осигури защита на сирийци и бивши обичайни жители, изложени на риск от преследване от недържавни субекти, включително обществени форми на преследване от страна на членове на семейството и други

участници в общността.

На 16 януари 2026 г. беше издаден Президентски указ № 13 от 2026 г., с който се потвърждават културните и езиковите права на кюрдските граждани и се предвижда възстановяване на сирийското гражданство на кюрдите без гражданство (нерегистрирани кюрди) (мактумин). Въпреки че указът представлява важна символична и правна стъпка към справяне с дългогодишните оплаквания, практическото му въздействие ще зависи от прилагането му и по-широките политически и стратегически развития в североизточна С.. У. беше издаден на фона на продължаващите военни действия между Сирийските демократични сили (SDF) и правителствените сили за райони, които преди това са били под фактически контрол на SDF, както и на засилените опасения сред кюрдските общности, особено в североизточна С., относно бъдещата им роля в държавата. Преходът на С. остава „изключително крехък“ и неравномерен, а успехът му зависи от устойчивите подобрения в сигурността, икономическото възстановяване, реконструкцията и възстановяването на основни услуги, приобщаващото управление, отчетността и помирието.

Към момента на писане на статията, прилагането на споразумението е в ход: *правителствени контингенти за сигурност са влезли в Х. и К.*, а за Х. е назначен кюрдски губернатор.⁵⁵ Освен това правителството е поело контрол над нефтените находища и летището в К. и е в процес на поемане на контрол над граничните пунктове.⁵⁶ Ключови политически въпроси и такива, свързани със сигурността, остават в процес на договаряне, включително обхватът на кюрдското участие в централните институции, моделът на управление за районите с кюрдско мнозинство и степента на местна автономия по отношение на сигурността.⁵⁷

4. Насоки от 1 декември 2025 г. с автор EUAA – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO) относно С. арабска република.

В Насоките на EUAA, неизчерпателно са посочени следните лица, които биха могли да отговарят на условията за статут на бежанец с голяма вероятност:

- Лица с различни С. (сексуална ориентация и/или полова идентичност и изразяване, и сексуални характеристики) и
- Лица с предполагаеми връзки с ИДИЛ (съображенията за изключване са особено важни за този профил).

Допълнителни насоки са предоставени относно обстоятелствата, влияещи върху риска, които могат да повлияят на вероятността за предоставяне на статут на бежанец за следните профили:

- Лица, свързани с бившето правителство на С.
- Лица, опасяващи се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили
- Лица, за които се смята, че се противопоставят на SDF/YPG (Кюрдски отряди за народна защита)
- Журналисти и други медийни специалисти
- Кюрди
- А.
- Друзи
- Ж. и момичета
- Деца

Съдът отбелязва, че относим към жалбоподателя е единствено профила на лице,

опасяващо се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили, но в тази връзка съобразява възрастта на кандидата, който не отговаря на профила за детско вербуване, както и липсата на наведени от него твърдения в тази насока.

В т.4.4. от Насоките на А. е обсъден профила на лица, които се страхуват от принудително или детско вербуване от кюрдските сили, с последна актуализация - декември 2025 г., който се отнася до темата за вербуването от Сирийските демократични сили (SDF)/YPG и от „Патриотично-революционно младежко движение“.

Индивидуалната оценка дали има разумна степен на вероятност лицата да бъдат насилствено вербувани от кюрдските сили, трябва да вземе предвид обстоятелствата, влияещи върху риска, като например:

- П. и възраст: мъжете на възраст между 18 и 31 години са изправени пред риск. През юни 2019 г. кюрдската администрация прие закон за „Задължение за самозащита“, според който наборната военна служба стана задължителна за всички мъже, жители на територията на DAANES, включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, на възраст между 18 и 31 години. Жените могат да се присъединят към YPJ доброволно (съдът отново отбелязва, че кандидатът няма такъв профил и не попада в посочения възрастов диапазон между 18 и 31 години, както самият той е посочил в интервюто си пред ДАБ).

- Етнорелигиозен произход: *Кюрдите са основната цел. Други етнорелигиозни групи са по-малко изложени на риск.* По-точно, християните не са били подложени на същото ниво на прилагане на „Задължението за самозащита“ като кюрдите. Освен това се твърди, че DAANES е по-предпазлив при прилагането на закона за „Задължение за самозащита“ в региони, доминирани от араби.

Действително, с оглед етническата си принадлежност на кюрд кандидатът попада в този рисков профил, но от друга страна следва да се съобрази, че не е специфична цел на „задължението за самозащита“ с оглед на възрастта си. В допълнение, следва да се съобрази и най-актуалната информация в Доклада на ACCORD от 12 март 2026 г., че считано от началото на 2026 г. провинция Х. е под контрола на правителствените сили, което не предполага, че при евентуално връщане в родния си град, сирийският гражданин би бил заплашен от вербуване.

В заключение, етническата принадлежност на кандидата, освен, че е обсъждана в предходното административно решение, не е основание за закрила по чл.8, ал.1 от ЗУБ при липса на данни в страната на произход на кандидата същият да е бил обект на преследване единствено поради кюрдската си етническа принадлежност по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ – обект на мерки, които водят до нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Обстановката в страната на произход на кандидата, вкл. след падането на режима на Б. А., е обсъдена в Решение №1283 от 14.02.2025 г. по адм.д. № 68/2025 г. на Административен съд Хасково, оставено в сила с Решение № 6972 от 24.06.2025 г. по адм. д. № 3178/2025 г. на ВАС. Съдебните инстанции не са приели, че към момента на постановяване на актовете си (след падане на режима на Б. А.), променената политическа обстановка в страната на произход на кандидата е основание за предоставяне на международна закрила, при липса на твърдения на кандидата за политическа, етническа или религиозна активност, както правилно е приел органът в обжалваното решение.

По изложените съображения и независимо, че кандидатът формално е приложил към

процесната последваща молба ново писмено доказателство, съдът намира, че не е изпълнено второто изискване по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Посочената актуална информация относно С. не съдържа данни, че кандидатът притежава профил на лице, което е било обект на преследване или при евентуално връщане в С. би било обект на преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, съобразно дефиницията за преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ. Както обосновано е приел интервюиращият орган новопредставеният документ не съдържа данни, че С. Оси Ш. е специфична цел на преследване, в личното му качество, по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, нито, че е обект на посегателство по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. За целите на производството по допустимост, изложеното осъществява състава по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ, доколкото новопредставеният документ не е от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, респ. не удостоверява обстоятелства, относими към основанията за закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

Както обосновано е приел административният орган, твърденията на молителя за спорове с други семейства, освен неконкретизирани, не могат да се обвържат с основанията по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ.

По приложението на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ съдът съобразява указанията, дадени в Насоките на ЕУАА относно субсидиарната закрила по член 15(в) от Квалификационната директива (безразборно насилие в ситуации на въоръжен конфликт). В Насоките е предоставена оценка по провинции, както следва:

- В С. няма райони, където степента на безразборно насилие достига изключително високо ниво или високо ниво.
- В губернаторствата А., Д., Д. ез-Зор, Х., Х., Х., Идлиб, Л., К., Р., Селски Д., С. и Т. се извършва безразборно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в тези райони, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда.
- В губернаторство Д. се счита, че като цяло няма реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR.

В т.5.3. от Насоките на ЕУАА се съдържат следните указания по приложението на член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС:

В североизточна С. продължава дългогодишното напрежение между Сирийските демократични сили (SDF) и Сирийската национална армия (SNA), коренящо се в кюрдските искания за автономия. Разногласията между SDF и преходното правителство остават, особено по отношение на интеграцията на военните и гражданските институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (DAANES) в държавната структура, въпреки споразумението, постигнато през март 2025 г. През август 2025 г. в губернаторство Д. ез-Зор бяха съобщени спорадични сблъсъци между

местни племенни бойци и SDF. *От началото на септември 2025 г. сблъсъците между SDF и силите на преходното правителство се засилиха.*

Най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, са се случили през месеците юли и август 2025 г. Три губернатора са регистрирали най-голям брой инциденти, свързани със сигурността: Д. ез-Зор (332), С. (206) и А. (187). Повечето битки в Д. ез-Зор са включвали сблъсъци между Сирийските демократични сили (SDF) и ИДИЛ, SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни милиции.

Към средата на септември 2025 г. в С. е имало около 7 милиона вътрешно разселени лица, живеещи в приемни общности (около 4,8 милиона) и места за настаняване на вътрешно разселени лица. Повечето вътрешно разселени лица са били разположени в провинциите Идлиб (30,06%), А. (22,5%), селски райони на Д. (13,15%) и Д. (8,3%). Офанзивата, която започна през ноември 2024 г. и доведе до падането на режима на А., и насилието през юли в С. предизвикаха по-нататъшно разселване, като към 18 септември 2025 г. са регистрирани над 892 000 нови вътрешно разселени лица. По отношение на завръщането на вътрешно разселени лица, ВКБООН съобщи, че 1 855 698 души са се завърнали по домовете си от 27 ноември 2024 г. (972 085 от 8 декември 2024 г.). Най-много завръщания на вътрешно разселени лица са регистрирани в губернаторствата А. (39,9%), Х. (16,2%), Идлиб (14,1%) и Х. (14%).

Съобщава се, че невзривени боеприпаси (НБС), експлозивни остатъци от войната (ЕОВ), противопехотни мини и импровизирани взривни устройства (С.) са широко разпространени, засягайки жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и ключови пътища за достъп – особено в губернаторствата Идлиб, Д. ез-Зор, А., Р., Х. и селските райони на Д.. Д. ез-Зор е сред най-силно замърсените региони, като представлява приблизително една четвърт от всички подобни инциденти. Между 8 декември 2024 г. и 1 юни 2025 г. 532 инцидента, включващи взривни вещества, доведоха до 1052 жертви (428 убити и 624 ранени), от които 360 деца. Районите с най-високо замърсяване с взривни вещества са А., Р., Д. ез Зор, Идлиб и Х.. Д. ез Зор е отговорен за поне една четвърт от всички регистрирани инциденти. Жертвите непрекъснато се увеличават в началото на 2025 г., особено в региони с интензивен конфликт и ограничен достъп за хуманитарни партньори. Забележителни засегнати райони включват М., А. ал-Араб/Кобани, Р. ал-А., Т. А. и провинция Д. ез-Зор.

Както се посочи, според Насоките на ЕУАА *за всички провинции на С. се приема, че безогледно насилие е налице, но не на високо ниво*, и е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС. Следователно, приложимо е тълкуването, дадено в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, според което в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход.

Т.5.3.3.б (стр.72 от Насоките):

Само присъствие: Зони, в които степента на безогледно насилие достига толкова изключително високо ниво, че има сериозни основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в съответния район, единствено поради присъствието си там, би бил

изправен пред реален риск да бъде изложен на сериозната заплаха, посочена в член 15(в) от QD/QR. Съответно, не са необходими допълнителни индивидуални елементи, за да се обосноват нуждите от субсидиарна закрила съгласно член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива райони.**

Високо ниво на безразборно насилие: Зони, където „простото присъствие“ не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR, но където безразборното насилие достига високо ниво. Съответно, е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат съществени основания да се смята, че гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива зони.**

Безогледно насилие, което не е на високо ниво: Райони, където се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на индивидуални елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат сериозни основания да се смята, че гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR.

Районите, оценени като принадлежащи към тази категория, както и основните елементи, довели до тази оценка, са посочени по-долу:

Х.:

Провинция Х. е предимно под контрола на Сирийските демократични сили (SDF) (в тази част информацията на EUAA от м.декември 2025 г. не е актуална), с изключение на северозападна област, граничеща с Турция, където подкрепяната от Турция Сирийска национална армия (SNA) и свързани с нея фракции под ръководството на Министерството на отбраната на преходната администрация поддържат контрол (в тази част е налице по-актуална информация, цитирана по-горе). Клетки на ИДИЛ остават активни, особено в контролираните от SDF центрове за задържане, като Ал-Х.. Локализираните недържавни въоръжени групировки, според съобщенията, целят да подкопаят властта на SDF. Американските военни поддържат бази в губернатора, въпреки че част от инфраструктурата е изтеглена към И.. Малък руски контингент остава разположен в К..

ACLEД е регистрирал 453 инцидента, свързани със сигурността (средно 18,3 инцидента, свързани със сигурността, на седмица) в провинция Х. в периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025 г. Повечето от тези инциденти са били случаи на експлозии/дистанционно насилие, които са достигнали пик през януари 2025 г. и са намалели почти постоянно след това. Инцидентите с битки и насилие срещу граждански граждани са достигнали пик през януари 2025 г., но през този период са били докладвани почти постоянно. В периода от 1 юни до 26 септември 2025 г. в Х. са регистрирани 110 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 6,4 инцидента, свързани със сигурността, на седмица. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. ACLED е регистрирал 563 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 13,4 инцидента на седмица.

Между декември 2024 г. и 31 май 2025 г. SNHR е документирала 9 смъртни случая сред гражданското население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява приблизително 1 смъртен случай сред гражданското население на 100 000 жители за този референтен период. През юни – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 3 смъртни случая сред гражданското население. В сравнение с данните за населението към

март 2025 г., това представлява по-малко от един смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. За периода декември 2024 г. до септември 2025 г. SNHR е регистрирала 12 смъртни случая. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 1 смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за целия референтен период. Инциденти, свързани със сигурността, са възникнали и в четирите области, като най-засегнат е районът Ал-Х. (71 инцидента), следван от К. (19). Р. Ал-А. е регистрирал най-малко (8).

Към юни 2025 г. ВКБООН е оценил броя на завърналите се от вътрешно разселени лица на 352 763 души и 1 795 души. Освен това, 7 093 души са се завърнали от чужбина от началото на 2024 г., предимно в областите Х. и К.. Към 18 септември 2025 г. ВКБООН е съобщил за 376 204 души, завърнали се от вътрешно разселени лица, и 2 857 скорошни завръщания. Освен това, 11 022 души са се завърнали от чужбина от 8 декември 2024 г. насам. Водната станция А. остава нефункционална, което засяга достъпа до вода в [населено място].

Невзривени боеприпаси (Н.), експлозивни остатъци от войната (В.), мини и импровизирани взривни устройства (С.) са широко разпространени и засягат жилищни райони, инфраструктура и ключови пътища за достъп, и по-специално в селскостопански райони по време на рутинни дейности като земеделие и паша.

Въпреки че има високо ниво на замърсяване с останки от война, засягащи жилищни райони и земеделски земи, броят на инцидентите, свързани със сигурността, постоянно намалява през последните няколко месеца, а броят на жертвите сред цивилното население е нисък. Следователно може да се заключи, **че в губернаторство Х. се извършва безразборно насилие, макар и не на високо ниво.**

Т.5.3.4 от Насоките на ЕУАА Сериозна и индивидуална заплаха:

В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход (вж. също Оценка на безогледното насилие по губернатории). Не е възможно да се предоставят изчерпателни насоки за това какви биха могли да бъдат съответните лични обстоятелства и как те следва да бъдат оценявани. Отделните елементи могат да съществуват в комбинация. Други фактори също могат да бъдат от значение. По-долу са дадени някои примери за лични обстоятелства, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие“, в контекста на С..

Възраст: това лично обстоятелство би било от особено значение във връзка със способността на лицето да оцени рисковете. Например, децата може да не са в състояние да оценят риска, свързан със замърсяване от невзривени останки от война. Децата може също така да не са в състояние бързо да оценят променяща се ситуация и да избегнат рисковете, които тя носи. В някои случаи напредналата възраст може също да повлияе на способността на лицето да оцени и избегне рисковете, свързани с въоръжен конфликт.

П.: Трудно е да се установи дали и при какви обстоятелства мъжете или жените биха били изложени на по-висок риск като цяло. Това би зависело и от други фактори, като например естеството на насилието в района. Например, мъжете може да са изложени на по-висок риск от насилие, насочено към местни пазари, банки, държавни институции, тъй като мъжете са тези, които по-често са извън дома и посещават такива места. От друга страна, общите полови норми в С. предполагат, че жените може да имат по-малко

информация относено текущата ситуация със сигурността и свързаните с нея рискове. Освен това, ако насилието се премести по-близо до местоживеенето на хората, например в случай на въздушни удари или наземни сражения в населени места, жените може да имат по-ограничена способност да го избегнат.

Здравословно състояние и увреждания, включително проблеми с психичното здраве: сериозни заболявания и увреждания могат да доведат до ограничена мобилност на дадено лице, което затруднява избягването на непосредствени рискове, а в случай на психични заболявания, това може да го направи по-малко способен да оценява рисковете. В други случаи такива състояния може да изискват чести посещения в здравно заведение. Например, пътната сигурност и/или замърсяването на ключови пътища за достъп с взривни останки от войната може да увеличи риска от безогледно насилие, тъй като лицето ще бъде принудено да пътува. Освен това, ако здравните заведения са повредени и затворени в резултат на годините на конфликт, такъв кандидат може да бъде изложен на по-висок риск поради косвените последици от безогледното насилие, тъй като няма да има достъп до необходимите му здравни грижи.

Икономическо положение: кандидатите в особено тежко икономическо положение може също да са по-малко способни да избегнат рисковете, свързани с безогледното насилие. Те може да са принудени да се излагат на рискове, като например работа в райони, засегнати от насилие и/или експлозивни останки от война, за да задоволят основните си нужди. Те може също така да имат по-малко ресурси, за да избегнат непосредствена заплаха чрез преместване в друг район.

Професия и/или място на пребиваване: професията, която лицето вероятно ще има, когато се завърне в родния си район, също може да бъде от значение. Тя може например да е свързана с необходимостта търговците, които трябва да пътуват през конфликтни зони или зони, замърсени с взривни останки от войната, за да си осигурят прехраната. Може също да е свързана с необходимостта от често посещение на места, за които е известно, че са особено обект на нападения в конфликта, например когато журналисти трябва да отразят конкретно събитие в близост до конфликт или лекари, работещи в близост до конфликт.

Познаване на района: съответните познания за района се отнасят до моделите на насилие, които го засягат, съществуването на райони, заразени с противопехотни мини и др. Различни елементи могат да допринесат за познанията на дадено лице за района. Те могат да бъдат свързани със собствения му опит в конкретния район или в райони, подобно засегнати от безогледно насилие, или с връзката му с мрежа за подкрепа, която би гарантирала, че е информиран за съответните рискове.

Членове на семейството или мрежа за подкрепа: семейството или мрежата за подкрепа могат да бъдат източник на информация, необходима за оценка на ситуацията. Следователно, човек без или с ограничена мрежа за подкрепа може да е по-податлив на безогледно насилие. Напротив, човек със значителна семейна или мрежа за подкрепа може да е по-способен да оцени рисковете, свързани с безогледното насилие. В някои случаи тези лични обстоятелства могат да се натрупат, което да доведе до повишено излагане на безогледно насилие.

Съдът отбелязва, че С. Оси Ш. не разкрива характеристики на „лични обстоятелства“, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие при безогледно насилие“, в контекста на С., провинция Х., посочени в Насоките на ЕУАА, свързани с: възраст, пол, здравословно състояние, наличие на увреждания, професия

и/или място на пребиваване, познаване на района, членове на семейството или мрежа за подкрепа. Такива конкретни, лични характеристики на кандидата не са посочени и в новопредставения документ – писмо на Министерство на местната администрация, а единствено, че молителят живее в [населено място], „който район в момента се счита опасен“. Преценка за наличието на обстоятелства по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ следва да се направи на база наличната за страната официална информация, а не по субективни твърдения в частен, свидетелстващ документ. Официалната информация, както в цитираните Насоки на ЕУАА, така и в актуалния Доклад от м. май 2026 г. на UNHCR – Върховен комисар на ООН за бежанците: Сирийска арабска република, *не съдържа данни* за наличие на вътрешен въоръжен конфликт в С., който достига нивото на суровост по смисъла на чл.15, пар.1, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС – опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице единствено поради самото му присъствие на съответната територия поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Лични обстоятелства, по смисъла на „плъзгащата се скала“ в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, не се установяват по отношение на С. Оси Ш..

На първо място, в последващата си молба кандидатът не навежда конкретни обстоятелства относно личното си положение (по посочените от ЕУАА критерии), които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Както с оглед на възрастта му, така и с оглед официалната информация относно област Х., кандидатът не би могъл да се притеснява от принудително вербуване от кюрдските сили. В същото време, той не навежда твърдения за напреднала възраст или доводи, свързани със здравословното му състояние или упражнявана професия. Дължим е извод, че по отношение на кандидата не се установяват и доказват индивидуални обстоятелства относно личното му положение, които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Напротив, семейството на същия се намира на територията на област Х., което му осигурява мрежа за подкрепа по цитираните критерии в Насоките на ЕУАА.

Следователно, не е налице основание по член 15 (в) от Директива 2011/95/ЕС, респ. чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, за предоставяне на субсидиарна закрила. Това е така, тъй като според Насоките на ЕУАА в губернаторство Х. се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво, поради което и в контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, каквито специфични обстоятелства при него не се установяват.

По изложените съображения съдът приема, че наведените от кандидата доводи правилно и обосновано са възприети от административния орган като такива по чл.13, ал.2, вр. чл.76а от ЗУБ - в последващата си молба за закрила вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г. той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Официалната информация относно страната на произход на кандидата не съдържа данни, че при евентуално негово връщане в С., той ще бъде изложен на тежките посегателства, посочени в чл.9, ал.1 от ЗУБ, или са налице основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ. С изложеното не е изпълнено допълнителното изискване на чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. С други думи – да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните

предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила, доколкото спрямо С. Оси Ш. не се установяват релевантни обстоятелства за предоставяне на международна закрила.

Дължим е извод, че процедурата по предварително разглеждане допустимостта на подадената от сирийския гражданин последваща молба вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г. е проведена според приложимите за нея национални и съюзни процесуални правила, при съблюдаване на основните им принципи и гаранции. С нея чужденецът не предоставя каквито и да е нови елементи относно личното си положение или страната си на произход, относими към предоставяне на международна закрила по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. Като такава тя е лишена от предметен обхват и е недопустима съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ. Ново производство за предоставянето на международна закрила по нея не може да се образува, поради което с нейното недопускане до разглеждане по същество законът не е бил нарушен от страна на интервюиращия орган на ДАБ.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Оси Ш., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], област Х., гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 159X от 13.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № УП-33680 от 23.04.2026 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: